

תיאטרון
באר-שבע

מאת מאת'ו בארבר (עפ"י ספרה של אליזבת פון ארנים) נוסח עברי: רבקה משולח
בימוי: רועי הורוביץ תפאורה: נטע הקר תלבושות: מירב נתנאל
תאורה: רוני כהן מוסיקה: אבנר קנר

הנהלה ציבורית

יו"ר ההנהלה הציבורית: אשר גרינבאום
פני בדש, אהרון ידלין, משה זילברמן,
אריאלה טרנר, פרופ' גיזרג' מרקוביץ,
פרופ' רבקה כרמי, אבנר מימון, דוד יוסוב,
ריימונד אברג'יל, מאיר אנגלרט, חיים יוספי,
אייל בוחבוט, עפרה חן, עו"ד גיזל אללוף,
ראומה גליסקו, עליזה מנור, אריה קל"מן,
יוסי רייך, משה גולדפרב, דר' איתן חי-עם,
גשרה שוורץ

הנהלה

מנכ"ל ומנהל אמנותי: נתן דטנר
מנהל אדמיניסטרטיבי: אורן אהרוני
מנהל ייצור: יואב מהרבני

מנהלה

דרמטורג ויועץ אמנותי: רועי הורוביץ
מזכירת התיאטרון: נעמי אלטר
מנהל טכני: אבי קובני
מנהלי הצגה: שלמה לסרי, איציק קריספין
חשבת: כנרת סברי, רו"ח
הנהלת חשבונות: שרה כהן
חשבות שכר והנה"ח: אילנית דחליקה
יחסי ציבור והפקה: שגית בכר, לנה ברויידו
מנהלת שיווק: אילנית אלוש
מכירות חוץ: רונית קריספין
מכירות ופרסום: אושרה דנן
מנהלת המחלקה החינוכית: יפעת יהב
רכזת תוכן חינוכי: מיקה וייס
מנהלת מחלקת טלמרקטינג וקופה:
אילנית וקנין-בקר
קופאיות: שרונה גז, לימור עבדו, עינב אדרי,
כרמית ספנוב, בן-אביר מיכל
נציגי מכירה: רויטל דידי, מזל אבר, אירית אדרי,
ויקי בן עמי, שגיב אלטון, הודיה יפרח,
זויה חיים, נטלי בליה, רויטל ביטון, רויטל שטרית
מנהלת פרויקטים שיווקיים: ורד דהן
מבקר פנימי: אלברט פרץ, רו"ח
מבקר חיצוני: שכטר, מאס, קריספל ושות' רו"ח
יועץ משפטי: קדם, גנס ושות'
ממונה בטיחות: יעקב הכהן
רופא התיאטרון: ד"ר מיקי (מייקל) גידון

צוות טכני

מנהלי במה ראשיים: משה הראל, יורם אלי
צוות טכני: אריה לוצ'אטו, מוטי ברהום,
רוני בקר, חנוך אברהם, אלי יוספי
מנהל ומעצב תאורה: שמואל מור
תאורה: שמעון זרחי, אבי זוהר
מנהל מח' סאונד: אופיר ספיר
מח' סאונד: ניר רובין, אבודרהם קובי
פאניתי: רעיסה פודלובה
מלבישות: לריטה מגירוב, יהודית אלקיים
אחזקה: רחל צנצאשוילי

להצגה זו:

מנהל ייצור: יואב מהרבני
מנהל הצגה: שלמה לסרי
מנהל טכני: אבי קובני
מנהל במה: אלי יורם
עוזר במאי: עידן שוורץ
עוזרת למעצבת התאורה: ענבר גוטמן מיכאל
תפעול תאורה: שמואל מור, אבי זוהר
תפעול סאונד: אופיר ספיר, ניר רובין
רקוויזיטור: חנוך אברהם
מלבישות: רעיסה פודלובה/לריטה מגירוב,
יהודית אלקיים
בניית תפאורה: 'אהרוני תפאורות'
הפקה ועריכת תוכניה: לנה ברויידו
צילום תוכניה: יוסי צבקר
עיצוב תוכניה וכרזה והפקות דפוס:
סטודיו יוכי לנג
הסעות: אמינות בשירות, יצחק לב
הובלות: משה צמח
משך ההצגה: שעה ועשרים (ללא הפסקה)
הצגה ראשונה: 14/3/09

נותני חסויות ותורמים

אגן מכתשים בע"מ
כימיקלים לישראל בע"מ
מגנזיום ים המלח בע"מ
מפעלי ים המלח בע"מ
מפעלי תובלה בע"מ
קבוצת פורום
קרן ריץ
רותם אמפרט בע"מ
תרכובות ברום בע"מ
קרן סובל
קרן ברכה
קרן לוי לאוסון
מרחצאות וספא "נוה במדבר"
קבוצת BIG מרכזי קניות

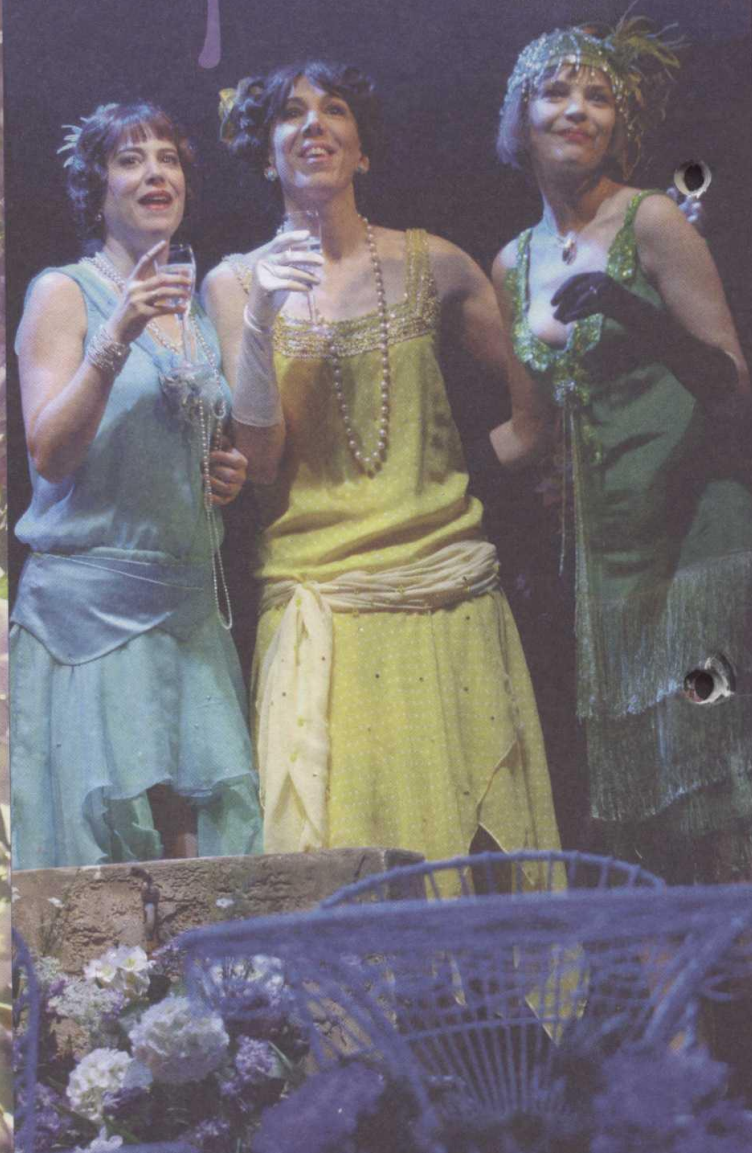
בחסות:
הרשות לפיתוח הנגב,
משרד התרבות,
המדע והספורט
ועיריית באר-שבע

שד' יצחק רגז 41
באר-שבע
טל: 08-6266484
www.b7t.co.il

אפיה הקסום

מאת
מאת'יו בארבר
(עפ"ו ספרה של
אלזבת פון ארנים)
נוסח עברי:
רבקה משולח
בימוי:
רועי הורוביץ
תפאורה:
נטע הקר
תלבושות:
מירב נתנאל
תאורה:
רוני כהן
מוסיקה:
אבנר קנר

משתתפים:
לירית בלבן
- לוטי ווילטון
אייל רוזאלס
- סלרש ווילטון, בעלה
אביטל פסטרנק
- רח ארנו
פולי רשף
- פרדריק ארנו, בעלה
חנה רוט
- גב' גרייבס
סרינה שויף
- סופי בלינסקאיה
אסף שיינברגר
- אנטוני ווילדינג
נורית כהן
- קוסטנצה

על המחזה

לונדון של אחרי מלחמת העולם הראשונה, אפור וגשום. ארבע נשים מחליטות לעזוב הכל מאחוריהן ולצאת לחופשה קטנה. בת חודש ימים, אי שם ב... גן-עדן.

זו תחילתו של מסע פרוע, ששותפים לו בעלים ונשים, רווקים ואלמנות, ריחות יסמין וקינמון, אמבטיה מקולקלת, ומשרתת אחת שמבינה רק איטלקית...

קומדיה רומנטית כפולה ומשולשת, בדבר הצורך להכריז על 'פסק זמן' ו'למלא מצברים'. אפריל קסום אחד, שאחרי גם מאי, יוני ויולי חייבים להיראות אחרת...

המחזה זכה ב'פרס המבקרים האמריקאים' למחזה הטוב ביותר בשנת 2003, והיה גם לסרט מצליח בכיכובם של ג'ואן פלורייט, אלפרד מולינה ומירנדה ריצ'ארדסון.

הספר "אפריל הקסום" (1922) מבוסס על ביקור שנערך בטירה של סאן סאלוטורה באיטליה. לאחר קשיים רבים שהתעוררו בנישואיה השניים, ביקשה הסופרת אליזבת פון-ארניס לכתוב ספר שמח, ולפיכך כתבה את הספר הקליל והעליל, שכולו אהבה ופרחים:

"כשבגרת ווילקינס התעוררה בבוקר, היא המשיכה לשכב במיטה דקות אחדות לפני שקמה ופתחה את התריסים. מה תראה מחלונה? עולם שטוף שמש, או עולם גשום? אבל אם כך או כך, זה יהיה עולם יפה. היא שכבה בחדר שינה קטן שקירותיו חשופים ורהיטיו מעטים. היא דחתה את רגע הקימה ופתיחת החלון, כפי שאדם דוחה את פתיחתו של מכתב יקר ערך. לא היה לה מושג מה השעה. היא שכחה למתוח את השעון שלה... בבית לא נשמעו שום קולות, לכן הניחה שהשעה מוקדמת מאד, ובכל זאת חשה כאילו ישנה שעות רבות, כל כך הייתה נינוחה, כל כך הייתה מרוצה. היא שכבה כשידיה מחבקות את ראשה, חושבת עד כמה היא מאושרת. להיות במיטה לבד: מצב נכסף. היא לא הייתה במיטה לבדה, כלומר בלי מלרש, חמש שנים תמימות. הקרירות של המיטה הריקה לצידה, החירות להתנועע כרצונה, תחושת ההעזה, הרשות למושך את השמיכה לצידה - אם יתחשק לה, או לסדר את הכריות בהתאם לרצונה, שיהיה לה נוח יותר! בכל זה היה משום גילוי של שמחה חדשה ובלתי מוכרת" (תרגום: רבקה משולח).

נשים ומלחמת העולם הראשונה

האורות בתיאטרון עולים הערב על מועדון נשים קטן, בלונדון של שנת 1922. המלחמה הגדולה נגמרה לפני ארבע שנים, איתה הסתיימו חייהם של מיליון גברים בריטים, ונוצרה אוכלוסיה שלמה של אלמנות מלחמה. במקביל, חלו במהלכה של מלחמת העולם הראשונה, תמורות רבות, ששינו את מקומן ותפקידן של נשים בחברה: בין השנים 1914 ו-1918, בערך שני מיליון נשים בריטיות החליפו את הגברים במקומות העבודה השונים. כך נפתחו עבור הנשים ערוצי תעסוקה חדשים, שכן עלה, תנאי עבודתן שופרו, ועצמאותן הכלכלית התחזקה. אלא שלאחר המלחמה, מצאו המעסיקים מצאו דרכים שונות להתחכם לשכרן של נשים וב-1931 חזר השכר השבועי לרמתו שמלפני המלחמה, כלומר, למחצית שכרו של גבר שהועסק במשרה דומה.

המלחמה הטילה על נשות בריטניה עול כבד. הדאגה לגברים שבחזית, הלחצים בשוק התעסוקה במשולב עם הצורך לעמוד בכל מטלות הבית והמשפחה בתנאי המחסור של המלחמה, הכבידו מאד על הנשים שנתרו בעורף. אין פלא, אפוא, כי מיד עם תום הלחימה, רבות מהן פרשו מעבודתן וחזרו הביתה. רבות אחרות פוטרו ממקומות העבודה, שעה שהגברים ותבעו את המשרות שלהם. בימים שאחרי המלחמה, נשמעו בבירור קולות זועמים כנגד אותן הנשים, שאיישו את המשרות שהיו שייכות לגברים המגויסים. אפילו מקרב הנשים עצמן, נשמעו הקולות להחזיר נשים נשואות לבתיהן כדי שתדאגנה לבית ולמשפחה, ולהניח לרווקות ואלמנות את מקומות העבודה מחוץ לבית.

יש היסטוריונים המאמינים כי מלחמת העולם הראשונה שיחקה תפקיד חשוב ומרכזי גם במתן זכויות ההצבעה לנשים: ב-1917 החליטה הממשלה הבריטית להכריז על בחירות, אולם בהתאם לחוק רק גברים שהיו תושבי המדינה במשך 12 חודשים לפני הבחירות היו זכאים לבחור, עובדה שהוציאה מכלל ציבור הבוחרים חיילים ששרתו בחזית, או מחוץ לבריטניה. דילמה זו אילצה את הפרלמנט לשנות את חוקי ההצבעה. בשלב זה, החלו להשמיע את קולם איגודי הנשים השונים, שהפנו את תשומת הלב לתרומתן של הנשים למאמץ המלחמתי ושכנעו את מנהיג הליברלים להעניק לנשים זכות הצבעה. ב-1928 ניתנה, אפוא, לנשים מגיל 21 ומעלה הרשות להצביע (כלומר רק ל-53 אחוזים מן האוכלוסיה הנשית בבריטניה...)

שמאלץ איטלקי / נרי ליבנה

שבוע באיטליה חחק באכזריות את ההגנות מפני רומנטיקה ואהבת הטבע.

הכינו את הממחטות, יש לי דבר-מה לומר על אהבה.

חודשיים של הכנות הקדיש א', שזכה בפי כל לכינוי "הצדיק" (ולא בפעם הראשונה), למה שכונה בתכתובת האי-מייל החשאית בשם הקוד "חגיגות השישים". מדובר בחגיגת יום הולדת השישים של אשתו מ', חברתי הנדגלת מרבבה, שממש בלי שום קשר לספרים כמו "שנה בטוסקנה" או כתבי בת' אילון שמה את ידה לפני כשנה על קסטלו מהמאה ה-14 אי שם בצפון-מערב טוסקנה. הטירה שוכנת בחבל שנקרא פעם לונג'יאנה, ובכפרון שאיש, למעט שלושים ומשהו התושבים שאפשר למצוא בו מחוץ לעונת הקיץ (או מצטרפים אליהם גם כמה עשרות קייטנים שקנו במקום בית קיט), לא שמע אודותיו.

מ', שבשעות הפנאי המאוד-מעטות שלה היא גם גרנד-מאמא בסגנון האיטלקי הכולל שדיים גדולים, זרועות רכות, לב רחב שיש בו די מקום גם לעוד חמישה נכדים בנוסף לאלה שכבר יש לה, חיפשה בית שיהיה ענק דיו להכיל בחופשות הקיץ את כל בני משפחתה הקרובה והרחוקה ועשרות חבריה המתרבים אקספוננציאלית מרגע לרגע, ובעיקר כזה עם גינה ענקית ומטבח גדול מספיק להכיל שניים-שלושה מקררים לפחות, מחסן מזון ענק ומרתף יינות.

שנה נמשך השיפוז שעלה כפליים ממחיר הבניין, וכך בסופו של דבר, במחיר דירת שני חדרים קטנטונת בדרום המוזנח ל-תל אביב, הקימה מ' ארמון רב-תפארת שקירותיו החיצוניים והעתיקים עשויים אבנים בלתי מסותתות, עובי קירותיו הפנימיים כמעט מטר ואף על פי כן תוכו זוהר כולו באור יקרות של שמש חורפית ומחלונותיו הכבירים הפונים כולם אל העמק שמתחת ובעיקר מהמרפסת היפה שבקומה השנייה ניבטת גינה ענקית.

למרגלותיה זורם נהר וממנו ועד לאופק נוף טוסקני אופייני של שדות ומשוכות גפנים וטרסות וברושים ועצי אשוח ופה ושם ארמונות קטנים ומימין הרים שפסגותיהם מושלגות. מן הצד השני הרים שפסגותיהם מכוסות ברוק עד, וכשעומדים שם במרפסת קל מאוד להרגיש כמו אילן בשיר של רפאל ספורטה כי אור ותכלת על ראשי וודאי גם היו ענפי נעים ברוח וצמרתי הומה, לו רק היו לי כאלה.

זהו השיר שלא הרפה ממני במשך חמשת הימים שלי אי-שם בצפון-מערב טוסקנה. אפילו החברה צ' שלא הפסיקה מסיבותיה הגיאוגרפיות שלה לומר לעצמה במהלך כל נסיעותינו לכפרים מתוקים וערים יפהפיות, או להפך, את "שיר המעיין", לא הצליחה לעקור ממוחי את הלחן העליו שכולו שמחה ואושר של עץ או אילן שאין לי בכלל ספק שהיה שמח אפילו עוד יותר לו היה נטוע גם הוא בטוסקנה. אבל את הדברים האלה הרי כלל לא הייתי יודעת לולא הביא אותנו (אותי ועוד כ-15 איש) הצדיק א' במסגרת המבצע החשאי עדי אותו מקום נפלא, וכל זאת על מנת להפחית את אשתו.

כך, התעקש א' לשלם את הוצאות הנסיעה והאכסון של כל מוזמניו ללא הבדל דרגת הכנסה ובפרט חמש חברותיה הקרובות ביותר, וללא היינו חוסמים אותו בדישו יש לשער שגם מי בינינו שהייתה זקוקה לקרנית או כליה הייתה זוכה בהזדמנות זו לקבל אחת חינם.

טסנו למילאנו ביום הראשון של השנה. בקרב נוסעי המטוס אחוזי ההנגאובר ניתן בקלות לאתר גם 15 אנשים שמחים - יש הרי דברים גרועים בהרבה מלהתחיל שנה חדשה בנטיעה לחול' במחיצת מיטב הנוער ובהזמנתו של מישהו אחר. מילאנו היא עיר ענקית וגם בירת האופנה העולמית, אבל שדה התעופה מלפאנסה המרוחק כ-1000 קילומטר ממנה נראה נטוש ועגום עד בלי די. מבוססים בשלג גילינו שגם במגרשי המכוניות אין סימני חיים, שכן 1 בינואר הוא יום חג לכל אדם באירופה אבל לא למי שמשמטים להגיע לשדה התעופה הבינלאומי דווקא ביום החופש היחיד של העובדים. אלצנו לחזור לשם למחרת (ובינתיים להתנחם בחדרי פאר ובארורות מלכותיות שהוכנו לנו במלון, לרגל החג) ושפשפנו עיניים בתדהמה - מה שנראה אך יום קודם נטוש כמו מרכז עפולה בערב ראש השנה הפך לשדה גדוש חנויות מרהיבות ובתי קפה מלהיבים או להפך.

דרך ארוכה ומפותלת מובילה במעלה ההר אל הכפר שבו כבר הספיקה מ', היהודייה (שלא לומר ישראלית) היחידה שהתגוררה בו אי-פעם, לבסס לעצמה מעמד של הפריץ המקומי, כבר בישרות הראשונה שבה החנינו את המכוניות - משטח מרוצף במרפצות עתיקות שהיה מעוטט כמו הכפר כולו בחזיונות מחג המולד הכוללים עריסה ואורווה ואבוס וישו קטן והרבה מאוד כוכבי בית לחם מוצצים - הזדמן לנו לעמוד מקרוב על טיבם של התושבים. כולם נראים כאילו הוזמנו למבחני ליהוק לסרט של האחים טביאני: נשים במטפחות קשורות במהודק מתחת לסנטר, גברים במגבעות שחורות מעוקות, לחיי אלה וגם אלה משוכות פנימה ושפתותיהם נעלמות בחלל נטול השיניים, לובשים שחורים ומצוידים ברגליים מעוקמות לצורת האות O. "אתה חושב שהוא פנוי?" שאלתי את א' בעודני מצביעה על עקום הרגליים מכולם. הוא עדין אותי שמדובר בכלל בגברת המשמשת על תקן שוטת הכפר. ומי? או-הו כמה הופתעה ושמחה. אבל האיש הכי מאושר בטבח היה ללא ספק א', שכמעט בכה מאושר למראה שמחתה של אשתו, "ארבעים שנה אנחנו מכירים", אמר, "ואף פעם לא אמרתי לך שאני אוהב אותך", כאילו שבכלל יש צורך. זו אהבה אמיתית, חשבתי לעצמי כשנשכבתי על המיטה שהוצעה לי בקומה העליונה בחדר שקירותיו ורודים בהתקף השמאלציות שלי חשבתי שאני רואה כוכבים, כמו בבקתה של היידי בת ההרים, אלא שאז הבנתי שאני באמת רואה כוכבים, דרך החלון הענק שהותקן בתקרת החדר.

אליזבת פון ארנינג - הסופרת

נולדה בסידני, אוסטרליה, 1886, בשם מארי-אנט בושאמפ. ב-1875, עברה משפחתה לשוויץ ומשם לאנגליה, שם התחנכה וסיימה את "קווינס קולג". ב-1891 נישאה לרוזן הפרוסי אוגוסט פון ארנינג, מצאצאיו של המלך פרידריך וילהלם הראשון, ועברה איתו לברלין, ומאוחר יותר לאחוזתו שבפומרניה. לבני הזוג נולדו ארבע בנות ובן. הרוזן לא ראה בעין יפה את נטיותיה הספרותיות של אשתו, ומשום כך נאלצה לפרסם את יצירותיה, שזכו להצלחה מרובה ולקהל קוראים נאמן, בסתר ובפסבדונים ("אליזבת"). ספרה הראשון והאוטוביוגרפי למחצה, "הגן הגרמני של אליזבת", זכה להצלחה מסחררת ונדפס ב-21 מהדורות תוך שנה אחת. לאחריו, פרסמה עוד 20 ספרים תחת הכותרת "סאת מחבר 'הגן הגרמני של אליזבת'". בין ידידיה ומוקיריה של הסופרת נמנו המחזאי הנודע ברנרד שו, הסופר א.מ. פורסטר ורבים אחרים. לאחר מותו של בעלה ב-1910, נישאה פון ארנינג עוד פעמיים, אך גם נישואים אלה לא הסבו לה אושר, והיא נמלטה מהם לארה"ב, שם כתבה את יצירת המופת שלה "ורה". ב-1922 פרסמה את "אפיריל הקסום", שהפך במרוצת השנים גם למחזה ולסרט קולנוע מצליח, בכיכובו של ג'ואן פלורייט, מירנדה ריצ'ארדסון ואלפרד מולינה.

בשנים שלאחר מכן, התגוררה פון ארנינג לסירוגין בשוויץ, אנגליה ובריביירה הצרפתית, ועם פרוץ מלחמת העולם השנייה, נמלטה שוב לארה"ב, שם נפטרה ב-1941, מדלקת ריאות. היא נקברה באנגליה, תחת עץ מגנוליה, ועל מצבתה נרשמו, לבקשתה, המילים "קטן, אבל מכובד".

סוואר

מאריה הרבר - המחזאית

בוגר UCLA בספרות אנגלית. שימש כיועץ ומשוקק של תיאטראות רבים בסן פרנציסקו, וכעורך של מדורי התרבות והאמנות בעיתון "סאן פרנציסקו אינדיפנדנט".

"אפיריל הקסום" הוא המחזה הראשון פרי עטו. הוא עלה לראשונה ב-2000 בהארטפורד, בברודוויי ב-2003 וזיכה את מחברו במועמדות לפרס הטוני היוקרתי, וכן ב'פרס המבקרים למחזה האמריקאי החדש הטוב ביותר בשנת 2003'.

מאז, זכה המחזה לעשרות הפקות ברחבי ארה"ב ואירופה, ובארבר הפך מחזאי במשרה מלאה, ששני מחזות נוספים שלו מועלים בימים אלה בארה"ב.

רבקה משולם - המחזאית

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. עד היום תרגמה כמאה מחזות, ביניהם בשנים האחרונות: "האגם המזוהב", "דמוקרטיה", "לילה טוב אמא", "ציפור שחורה", "אנה קארנינה", "נישואים", "לא על זכרונם", "מגנוליות מפלדה", "בעקבות הזמן האבוד", "נשים לא מצוירות". זכתה בפרס ע"ש חנה גוטליב רוזנבלום מטעם עיריית ת"א, פעמיים בפרס ע"ש עדה בן נחום, בפרס לתרגומי מופת ע"ש שאול טשרניחובסקי, ופעמיים בפרס מתרגמת השנה בתיאטרון הישראלי.

חזיון התיאטרון - האמאן

שחקן, במאי, דרמטורג ויועץ אמנותי בתיאטרון באר שבע. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, בעל תארים ראשון ושני (בהצטיינות) בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. זכה בארבע מלגות הצטיינות במשחק ובבימוי מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל (קרן שרת), במלגה ע"ש השחקן שרגא פרידמן ז"ל, ובפרס השחקן המצטיין בפסטיבל חיפה להצגות ילדים, פסח 97' (על שני תפקידיו ב"פנתר במרתף", עפ"י עמוס עוז).

כשחקן, הופיע בהצגת היחיד "מיי פירסט סוני" מאת בני ברבש (תיאטרונטו 96), "הקפטן" ו"זמר לעליה" (התיאטרון העירוני חיפה), "החבורה", "פנתר במרתף" ו"נשארו לבד" (התיאטרון הארצי לנוער), "מועדון הקופים הירוקים", "כשהחביתה נוגעת בסלט", "החתונות של אמא" (תיאטרון תמונע), "שעונים" (תיאטרון תמונע וברחבי העולם),

"המלך ליר" (תיאטרון אוניברסיטת תל אביב), "קומדיה של טעויות" (תיאטרון באר שבע), "בלש בירושלים" (ערוץ 2-רשת), הטלנובלה "פיק אפ" (ערוץ 10) ובסרט הקולנוע האמריקאי "The Body", בביכובו של אנטוניו בנדראס.

כבמאי, העלה את ההצגות "הסתברות" (תיאטרון בית ליסין ותיאטרון תמונע), "דוממים" (התיאטרון הלאומי הבימה), "הנסיכה איבון", "מיס שרה סמפסון" (סטודיו יורם לוינשטיין), "ייסוריו של דרקון מאוהב" (פרס ההצגה הטובה ביותר, פסטיבל חיפה להצגות ילדים ונוער, 2002), "ארץ הילדים הלא כלכליים", "צימר" (פסטיבל תיאטרון קצר, צוותא ת"א), הקומדיה המסחרית "חיכיתי רק לך", הבכורה העולמית של "העורבים של מר ולסר" מאת וולפגנג הילדסהיימר (תיאטרון הסימטה), "שני חדרים" (סטודיו יורם לוינשטיין והתיאטרון הקאמרי של תל אביב), "לא על זמירים" מאת טנסי ויליאמס, "לטיפול יצאנו", "דלתות נפתחות", "נשים לא מציירות" ו"משיח" (חמש האחרונות בתיאטרון באר שבע).

שימש כלקטור וכחבר הוועדה האמנותית בתיאטרון בית ליסין. תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער פסטיבל חיפה להצגות ילדים ופסטיבל התיאטרונטו.

לימד בחוגים לתיאטרון באוניברסיטאות תל אביב וחיפה, בבית הספר לתיאטרון דרמה של יובל המון, ובסטודיו של יורם לוינשטיין.

מאמרים מפרי עטו התפרסמו בכתב העת "תיאטרון" וב"הארץ". מגיש פינה קבועה במסגרת התכנית "שורה ראשונה" ברשת א' של קול ישראל.

נטא היקר - מלצבת היפאקאריה

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. מרצה במגמה לעיצוב במה ב"שנקר".

בין עבודותיה: תפאורה ל "הפלייבוי של עולם המערב" (תיאטרון הספריה), "יסודות עוינים", "אל עצמי" (תיאטרון הקיבוץ), "אווטאר" (ציון לשבח בפסטיבל עכו), "פוטו בנדאד", "ברוקלין בוי", "משיח" (תיאטרון באר שבע), "שרה גיבורת ניל" (המדיטק, חולון), "סינית אני מדברת אליך" (תיאטרון בית ליסין), "הלהקה" (התיאטרון הלאומי הבימה). תפאורה ותלבושות: "מהמטבח באהבה" (פרס ראשון בפסטיבל הצגות ילדים בחיפה), "החתונה האחרונה" (תיאטרון חיפה), "צורה לאהבה", "מבקר המדינה", "כתר בראש", "טייפ" (התיאטרון הלאומי הבימה), "ג'ייפס", "רק אתמול נולדה" (תיאטרון באר שבע), "הדבר האמיתי", "עלמה ורות" (תיאטרון בית ליסין), "מי מפחד מוירג'יניה וולף?" (התיאטרון הקאמרי), "אוזו ומוזו מכפר קאקרוזו" (המדיטק, חולון - על הצגה זו זכתה בפרס מעצבת השנה, 2008).

איה נענאן - מלצבת היפאקאריה

בוגרת תואר שני (בהצטיינות) במגמה לעיצוב במה באוניברסיטת ת"א. זוכת פרסי עיצוב התלבושות בפסטיבל חיפה 2003 להצגה "מוף ומוריס", ובפסטיבל חיפה 2007 להצגה "מהומה על הבמה", ופרס עיצוב התפאורה להצגות פרינג' (קיפוד הזהב) בעבור 110 פעימות לדקה".

בין עבודותיה (תלבושות): "תיבת נח" (ת. אורנה פורת); "בן-יהודה" (המדיטק ות. הקיבוץ); "ים יבשה ים" (ת. הרצליה ות. צוותא); "טיפה בים", "מכונת הזמן", "היום נחייח" (פסטיבל ת.קצר בצוותא); "מחזה חלום" (המעבדה); "נקמתה של אישת" (ת. חולון); "קוויאר ועדשים", "תשוקה נסתרת", "איפה אמוא שלי?" (בית צבי).
(תפאורה ותלבושות): "60/60" (ת. אורנה פורת); "חצוצרה בוואדי" (ת. ארצי); "פיקניק" (ת. הספרייה); "הדוב" (המעבדה); "חיי מולייר", "ביאליק", "מישהו נפל" (החאן); "אינטראקט", "ליד הים הנמוך", "הסוודר האדום" (פסטיבל SMALL במה); "נערת המשי המלכותית" (צוותא).

יוני כהן - מלצבת היפאקאריה

עיצב תאורה לעשרות הצגות, ביניהן לאחרונה: "הקייץ", "המצליחים", "אותול" (החאן); "מלחמה" (הבימה); "גוד ביי אפריקה" (תיאטרון בית ליסין); "דלתות נפתחות", "בלדה ספרדית", "נשים לא מציירות" ו "קומדיה של טעויות" (תיאטרון באר שבע).

זוכה פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב תאורה בשנים 2003/4, ו-2006/7.

אני קני - המוסיקאי

מלחין ומעבד. למד באקדמיה למוסיקה בתל-אביב. הלחין מוסיקה ללמעלה מ-80 הצגות תיאטרון בכל התיאטראות (לאחרונה להצגת "משיח" בתיאטרון באר שבע). הלחין מוסיקה לסרטים ודרמות טלוויזיה. יצר את ההרכבים "14 אוקטבות" עם יוני רכטר, ו"פרמיירה" עם מוזי כהן ויואל לרנר. הלחין, עיבד והפיק לאריק אינשטיין, גדי גוב, יהודית רביץ, נורית גלרון, גלי עטרי, הראלה בר, אלי דגיברי ועוד. זוכה פרס המוסיקה בפסטיבל הבינ"ל להצגות ילדים בחיפה - 1995, 1998, 2005. זוכה פרס האסיט' על תרומה בתחום המוסיקה להצגות ילדים - 2001. זוכה פרס אקו"ם להלחנת מוסיקה לתיאטרון- 1995. תואר "מלחין השנה" בגלי צה"ל- 1983.

לירית הלמן

בוגרת הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, 1996. השתתפה בהצגות: "שלום ולא להתראות", "החתונה האחרונה", "אימפרו" (תיאטרון חיפה), "משפחה", "נמר חברבורות", "חודש בכפר", "החותנת", "מועדון האלמונות העליונות", "בגדי המלך" (התיאטרון הלאומי הבימה), "משיח" (תיאטרון באר-שבע). בקולנוע הופיעה ב"שחקנית ספסל" וב"אהבה קולומביאנית". בטלוויזיה: "הבורר", "בובות", "קומי קומי" ועוד. כמו כן השתתפה במופעים: "תסתכלו עלי" ו"מקשקשת".

אילן הוזאנס

בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין והסדנה למשחק מול מצלמה של רוני דייכס. בקולנוע / טלוויזיה / פרסומות: "האח של דריקס", "חתולות הרעם", "לולו", "כחול עמוק", "סטרייט ולעניין", "1812", "פאזל", "פרא", "מבצע סבתא", "הבולשת חוקרת", פרסומות למקררי אלקטרה, פרסומות לתרבות הדיור, "המשאית", "אמצע הדרך", "גבעת הירח", "לגעת באושר", "שלוש אצבעות", "ריקי ריקי", "תיק חוקר", "בית ר פרובנס", "הדמעות של אמסלם", "על הקו", "משחק החיים", "ללכת על המים", "האסונות של נינה", "חמש דקות בהליכה", "מעורב ירושלמי", "מיכאלה", "קרוב לודאי" "אין לה אלוהים". בתיאטרון: "תמונות מחיי נישואין", "מקבת", "כרמון", "מהמטבח באהבה" - זוכת פסטיבל חיפה להצגות ילדים 1999, "הנעדרת" - התיאטרון לילדים ונוער של אורנה פורת, "ביער ביער", "הנעל שמתאימה" - פסטיבל דו-אומן 2001, "אוואטאר" - פסטיבל עכו 2001, "אונו מומנטו", "חוות החיות", "מחזה חלום" - תיאטרון המעבדה, "לא כולל שינה", "קומדיה של טעויות" - תיאטרון באר שבע, "מועדון הקופים הירוקים" - תיאטרון תמונע. בתיאטרון חיפה: "עלילות הגבורה של דון קישוט וסנצ'ו פנסה" - כתיבה ומשחק בתפקיד דון קישוט.

חבר בהרכב המוסיקלי "לה-צ'וקולטה". בימאי קבוצת התיאטרון של בית דני בשנים 2001-2004. מדריך תיאטרון של נוער טעון טיפוח בבגעת שמואל בשנים 2002-2004. חבר בעמותת התיאטרון של יורם לוינשטיין.

מחזאים

איטל פטרנק

פולי רשף

בוגרת בית צבי.
בתיאטרון באר שבע שיחקה בהצגות: "קִיץ ועשן", "מחלת נעורים", "המתחזה", "ביבר הזכוכית", "מים גנובים", "ילדים חורגים לאלוהים". בתיאטרון הקאמרי: "הכבש ה-16", "תפילה", "אנטיגונה", "מעופפי רישפון". בתיאטרון הבימה: "אמדאוס", "מרויס". בתיאטרון הרצליה: "להגיד מותר הכל", "אלוהים", "גברת קליין", "איזון עדין", "ירח אלבאמה". תיאטרון בית לסיין: "זהות". הופיעה במחזמר "גריז" בתפקיד סנדי. שרה עם יוני רכטר ועלי מוהר במופע "אהובתי היחידה". בקולנוע: "מלח הארץ", "שבת שלום מרדונה". בטלוויזיה: בסדרות "סיטון", "מיי פירסט סוני", "האמת העירומה".

השתתף בסרטים: "מרס טורקי", "מחפשים את בובי פישר", "רסיסים", "מחפשת בעל ל ארבע", "בר 51", "לא לעלות יותר", "Herbal breakfast", "Not quite Jerusalem", "Mary and Joseph".

בטלוויזיה: "אור לגויים" (דוקומנטרי), "כתב פלילי", "סיטי טאוור", "דום לב", "דודי ורעי", "סימן טוב", "גירושים מאוחרים", "קשר משפחתי", "שמש", "הפוך", "תנ"ך עמיד", "מצדה", "ג'נסים", "בובות", "תיכון השיר שלנו".

תיאטרון באר שבע: "קומדיה של טעויות". בתיאטרון גבעתיים: "מגזר השתקנים", "לה פמילה". בהבימה: "בוסתן ספרדי", "כמו דמעה בים", "מות דנטון". בתיאטרון חיפה: "מטמורפוזזה". בבית לסיין: "שחק אותה סם", "נידוני אלטונה". בנווה צדק: "סוסי שוקולד", "חכמי חלם". בתיאטרון הנוער: "טומי תם", "רקמת נוצות הטווס", "שרה גיבורת נילי", "יש ילדים זיג זג". בפסטיבל עכו: "שמלה גדולה" (פרס הצגה הטובה), "בילי בול הגדול", "אני אוהב אותך ווירגיניה וולף" (פרס השחקן הטוב). בתיאטרון הסמטה: "זה מסתובב", "משיח", "מלאך השלג", "דיבוק לשניים". בצוותא: "החלילן מהמליון", "ירח דבש", "קארין", "הרוח בערבי הנחל", "תלוי בתליין". בפסטיבל ישראל: "גן עדן טרם חובה". בתיאטרון קרוב: "הזבובים". בתיאטרון עממי: "מוישה ונטילטור", "הרוטשילדים", "אבא מצליח אבל". בתיאטרון ירושלים: "בסמטאות נפשנו", "הוא והיא", "בני הדוקטור", "אימי הגנרלית", "אוסקר-סקנדל במשפחה", "איפה הכסף", "דירה לשניים", "מגעים חמים".

חנה ראז

בוגרת החוגים לתיאטרון וספרות באוניברסיטת תל אביב. השתתפה בהצגות: "שיר חדש", "הזכיייה הגדולה", "מים נגובים", "ילד משלי", "שעה וחצי איחור", "דלתות נפתחות", "נשים לא מצוירות", "קומדיה של טעויות", "משיח" (תיאטרון באר שבע), "אהבה ממבט שלישי" (תיאטרון בית ליסין), "איש חסיד היה", "גבעת ספון ריבר", "מחברות החשק" (בתיאטרון במות), "סולמון גריפ", "אורזי המזוודות", "תפילה", "פנטסיה לפסנתר", "השחקן", "אורי מור", "קרם" (תיאטרון הקאמרי), "הקמצן", "תל אביב הקטנה", "נמר חברבורות", "השקיעה", "מסע ארוך אל תוך הלילה" (התיאטרון הלאומי הבימה), "משחזי הסכינים הסיני", "נעורי ודה'לה" (תיאטרון נווה צדק) "סוחרי הגומי" (תיאטרון החאן), ובמופע קברט סאטירי בצוותא.

השתתפה בסרטי הקולנוע: "אלכס חולה אהבה" ו"אסקימוסים בגליל". השתתפה בתוכניות הטלוויזיה "רחוב סומסום", "כל שבת שניה".

הוציאה שני תקליטים של מוזיקת פולק-אידיש שזכו להתעניינות רבה בארץ ובאיטליה (התקליט "ESBRENT" זכה בפרס ראשון באיטליה בקטגוריית מוזיקת הפולק הטובה ביותר לשנת 1978). פרסמה שני ספרי שירה: "תמונות מתערוכה רחוקה" (הוצאת עם עובד) ו"הסתיו של פרימורה" (הוצאת גוונים), ואת קובץ הסיפורים "אתמול יקר" (הוצאת הקיבוץ המאוחד).

זכתה בפרס ע"ש רחנבלום מטעם עיריית ת"א.

אירינה שוץ

בוגרת "בית צבי".

זוכת מלגות קרן אמריקה ישראל ל-1997-1998-1999, ומילגת הצטיינות מטעם בית צבי. השתתפה בהצגות: "עיר הנפט", "כובע הקש האיטלקי", "הרב קמע", "דבורה בארון" - בתיאטרון הקאמרי, "מלחמת טרויה לא תפרוץ", "הקיץ האחרון", "עד התביעה" - בתיאטרון הספריה, "חלום ליל קיץ" - בתיאטרון הלאומי של ויימר, גרמניה (בשיתוף עם תיאטרון הקאמרי), "משיח" - בתיאטרון באר-שבע.

שיחקה בסדרות הטלוויזיה: "פאפאדיזי", "על קצות האצבעות", "תעשה לי ילד", "פיק אפ", "טילואים", "חיי כלב", "תיק סגור", "טייק אווי", ובדרמות הטלוויזיוניות "סיפורי בית קפה", "אבאלה".

בקולנוע: "צ'ה צ'ה צ'ה", "עוד אני הולך", "סוף שבוע בגליל", "Phantom love", "איזה מקום נפלא", "אהבה קולומביאנית".

אסף שינהר

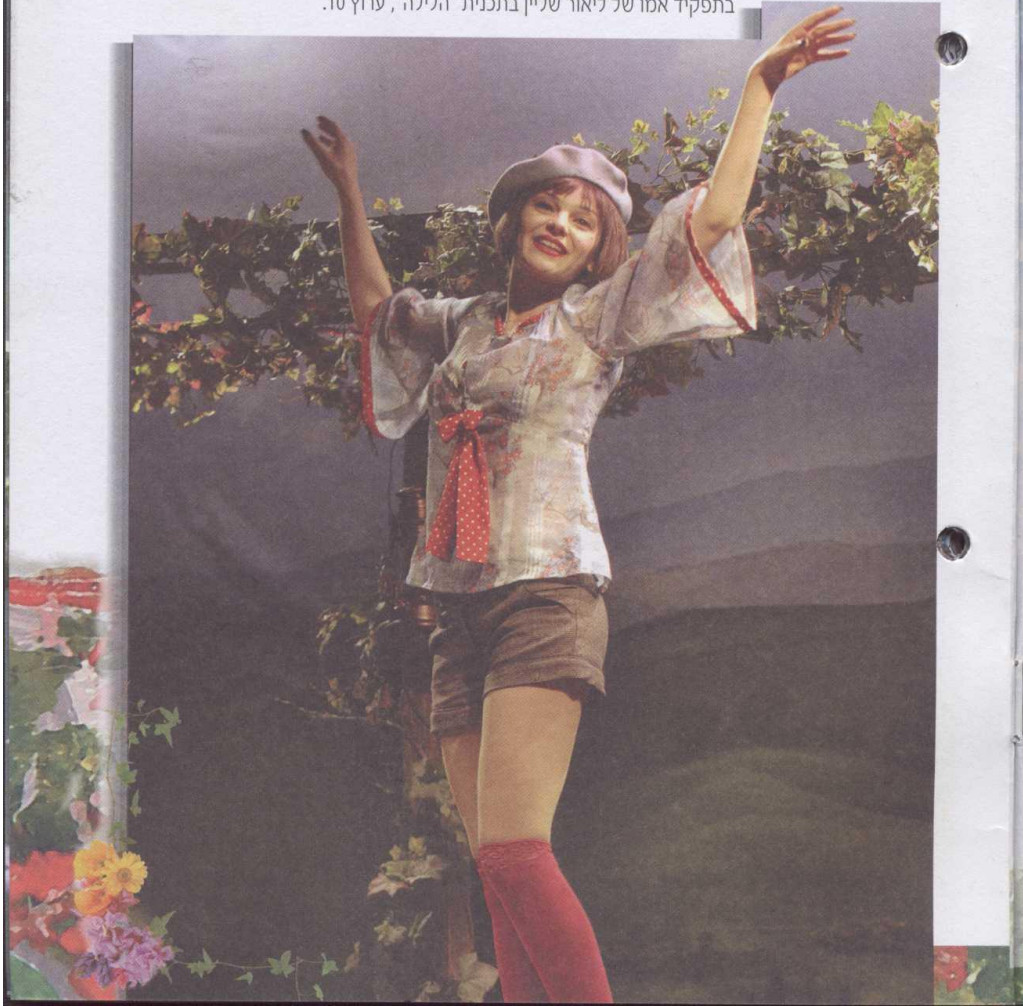
בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, 2006. זוכה מלגת קרן שוסהיים לשנת 2006. בתיאטרון באר-שבע הופיע בהצגות "דלתות נפתחות" ו"משיח", בבימוי רועי הורביץ.

נריה כהן

שחקנית, רקדנית ומוזרה לבלט לשעבר. מגיל 15, מופיעה על במה מקצועית, בין השאר בתיאטרון "דור-מי" ובאופרה.

השתתפה בעשרות הצגות, ביניהן: "פרגינט", "המכשפה", "תמרה", "הקומיקאים", "חודש בכפר", "סדקים בבטון" (התיאטרון הלאומי הבימה), "נפוליאון חי או מת" (תיאטרון בימות), "קזבלן", "הלו דולי", "גברתי הנאוה" (גיורא גודיק), "חמש חמש", "עליזה מזרחי", "דודתו של צ'ארלי", "פאפא ליאון" ו"אמי הגנרלית" (תיאטרון מסחרי), "הרצח של פיירו", "שידוכין", "הצילו", "רצח האחות ג'ורג'י", "חשבון פתוח", "משיח" (תיאטרון באר שבע), "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "אמדאוס", "הזונה הגדולה מבבל", "מעגל הגיר הקווקזי", "סקאפן", "אמא קוראדו" (התיאטרון הקאמרי), "הרולד ומוד", "פילומנה" (בית ליסין), "חיי נישואים" (תיאטרון תמונע).

בטלוויזיה: שבע שנים בתפקיד אמא של גדי בסדרה "החיים זה לא הכל", ערוץ 2, וכן בתפקיד אמו של ליאור שליין בתכנית "הלילה", ערוץ 10.

שחקני תיאטרון
באר-שבע לשנת 2009
ולפי סדר הא"ב:

- אדרת קובי
- אור קרן
- אטקיין עפרון
- אליוביץ אלי
- אסולין יפית
- אסרסאי רותי
- אפרוני יהודה
- ביטרמן רון
- בלבן לירית
- בן-ארי שמיל
- בן ששון לירון
- גביש דוית
- גולן ישי
- גורן שושה
- גליקו רינת
- גרי מירב
- דובסון רחל
- דובינצ'יק לואי
- דור-חיים אלי
- דנו-זקס חן
- הורוביץ רועי
- וינברג עמי
- וסרמן גיל
- זינו לילך
- זמשטיגמן ענת
- טובי יונית
- טיירי אבי
- כהן אורן
- כהן נורית
- לאור ערן
- לביא עמוס
- לוטרינגר אלון
- מדלסון לאה
- מסקין אמנון
- נאמן נטלי
- דיר ניר
- נוני גאולה
- סבן עינב
- סהר צבי
- סולזר נעה
- סיגורה מיכל
- סעדון ניר
- פסטונק אביטל
- צפיר טוביה
- צרויה נילי
- עמרני גבי
- עשוש נועה
- קוסוביצקי אסתי
- קוסי'ב אשרי
- רוזאלס אייל
- רוט חנה
- רייך ירמי
- רשף פולי
- שובל-פורת רובי
- שוף מרינה
- שיינברגר אסף
- תורג'מן דן

The theatre is supported by
the Ministry of Education,
Culture and Sport and
Beer-Sheva Municipality

41 Rager Bvd.
Beer-Sheva, Israel
Tel: 972-8-6266484
www.b7t.co.il

Enchanted April

Written by:

Mathew Barber

(after the novel by
Elizabeth Von Arnim)

Hebrew Version by:

Rivka Meshulach

Directed by:

Roy Horovitz

Set designed by:

Neta Haker

Costumes designed by:

Merav Netanel

Lighting designed by:

Roni Cohen

Music by:

Avner Kenner

The Cast:

Lirit Balaban

- Lotty Wilton

Eyal Rozales

- Mellersh Wilton, her husband

Avital Pasternak

- Rose Arnott

Poly Reshef

- Fredrick Arnott, her husband

Hanna Roth

- Mrs. Graves

Marina Shoif

- Sophi Belinskaya

Asaf Sheinberger

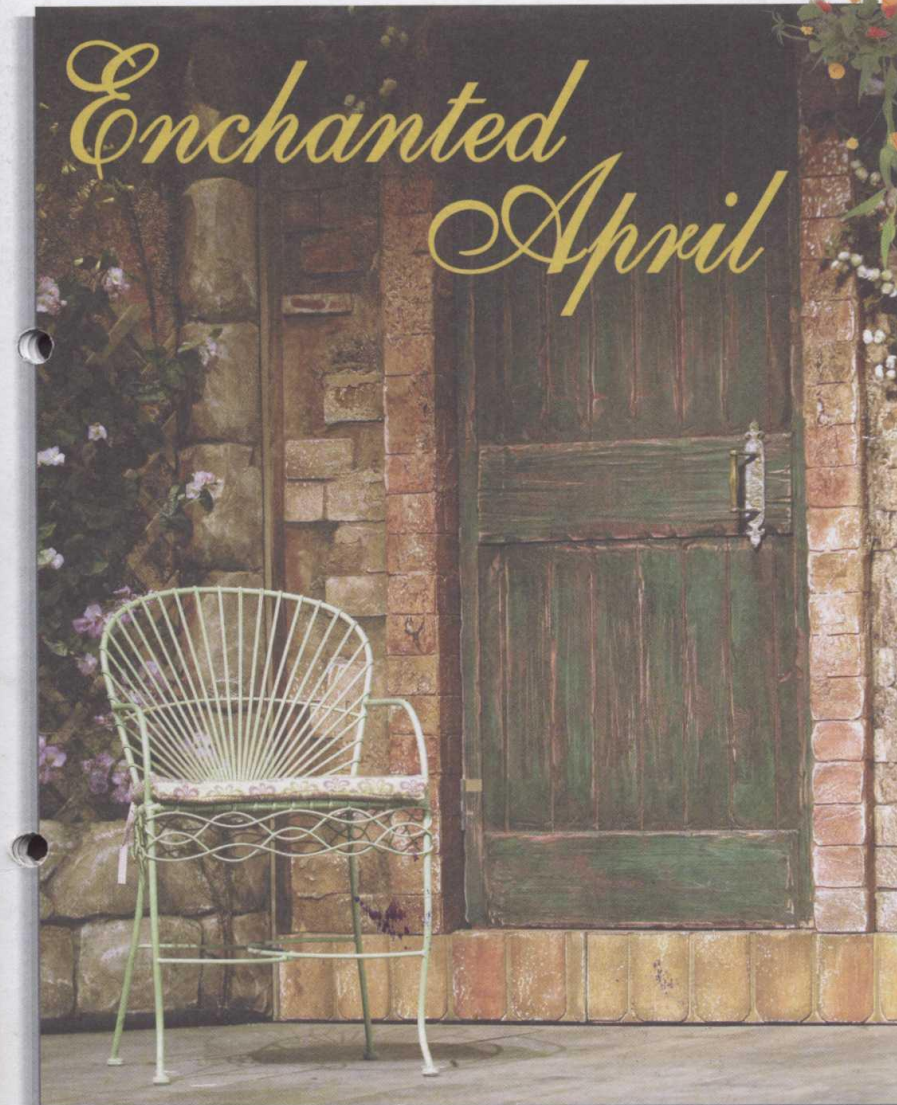
- Antony Wilding

Nurit Cohen

- Costanza

BE'ER-SHEVA
THEATRE

Written by: Mathew Barber (after the novel by Elizabeth Von Arnim)
Hebrew Version by: Rivka Meshulach
Directed by: Roy Horovitz
Set designed by: Neta Haker Costumes designed by: Merav Netanel
Lighting designed by: Roni Cohen Music by: Avner Kenner